

РЕШЕНИЕ

№ 6339

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6495** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните
нарушение и наказания (ЗАНН).

С решение от 26.03.2012 г. по НАХД № 22045/2011 г. на Софийски районен съд
(СРС), 23 състав е отменено наказателно постановление (НП) №
2203-0153/20.10.2011г., издадено от заместник – директор на териториална дирекция
на Националната агенция за приходите (ТД на НАП) - С.. С НП е наложена на
[фирма] имуществена санкция в размер на 140,78 лева за извършено нарушение на чл.
3, ал. 1, т.2 от Закона за ограничаване на плащанията в брой (ЗОПБ).

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от
процесуален представител на административнонаказващия орган, с която се иска
неговата отмяна като незаконосъобразно, в т. ч. неправилно. Ответникът оспорва
касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че решението на
районния съд следва да бъде отменено.

Административен съд София град, XI касационен състав, след като се запозна с
обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и
становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и
тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна
страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е правилно. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил мотиви, които настоящият състав не споделя. На първо място, необоснован се явява изводът, че процесното НП е издадено от лице, което не е било надлежно овластено за това. В производството пред районния съд е била приета като доказателство по делото заповед № ЗЦУ-358/20.04.2011г. на изпълнителния директор на НАП, с която последният е възложил на зам.-директорите на ТД на НАП да издават НП за нарушения на чл.3 ЗОПБ.

На второ място следва да се отбележи, че същият закон е приложим и спрямо договорите, сключени преди влизането му в сила, на основание § 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗОПБ. Поради това, неоснователни се явяват доводите на касатора относно датата на сключване на двата договора, както и неопределеността на срока им в бъдеще. Нарушението в случая се състои в това, че за вече изтеклия период от датата на сключването им до 08.04.2011г., когато е било извършено поредното плащане в брой, общата сума на плащанията между двата стопански субекта – „Х. - С.” и [фирма] е превишила прага от 15000лв. От момента на това превишаване плащанията е следвало да бъдат извършвани в съответствие с чл.3, ал.1, т.2 ЗОПБ. Тъй като законът урежда плащанията между стопанските субекти, без оглед на основаниято за извършване на отделното плащане, ирелевантно е обстоятелството, че в случая плащанията са по два договора, всеки от които – за различен обект на наемно правоотношение. По същите съображения, ирелевантно е и обстоятелството, че част от плащането представлява сума за консумативни разноски, а не наем.

Наред с това, в случая моментът на това превишаване, който е и първата възможна дата на извършване на нарушението, не е посочен в акта за установяване на административно нарушение. От тази дата дружеството е субект на забраната за плащане в брой и поради това непосочването на същата дата се явява достатъчно основание за отмяна на НП като незаконосъобразно. Дори да се приеме, че плащанията са извършени съобразно представената справка за издадените фактури, то към 08.04.2011г., за плащане на която дата е наложена санкцията, общата сума по договорите не е превишавала прага от 15 000 лв. Следователно, на тази дата дружеството – касатор все още не е дължало да заплаща сумите по банков път. Ето защо, в случая не е налице нарушение на чл.3, ал.1, т.2 ЗОПБ.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.03.2012 г. по НАХД № 22045/2011 г. на Софийски районен съд, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.